

dy wynagradzania samodzielnych pracowników nauki za kierowanie studiami aspirantów określają odrębne przepisy.

4. Koszty związane ze stosowaniem przepisów ust. 1 — 3 pokrywane są z budżetu Polskiej Akademii Nauk lub ministerstw, które prowadzą studia aspiranckie.

§ 19. 1. Po ukończeniu aspirantury absolwent aspirantury obowiązany jest pracować przynajmniej przez okres trzech lat na stanowisku wyznaczonym przez władzę naczelną zatrudniającej go instytucji.

2. Prezydium Polskiej Akademii Nauk bądź właściwy minister może w porozumieniu z władzą naczelną instytucji zatrudniającej aspiranta skierować aspiranta do pracy naukowej w szkole wyższej, instytucji naukowym lub innej placówce naukowej.

§ 20. 1. Aspirant może być skreślony z listy aspirantów w przypadkach:

1) stwierdzenia przez radę wydziałową szkoły wyższej (radę naukową instytutu lub innej placówki naukowej) wyraźnych uchybień w studiach aspiranckich;

2) naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia;

3) uchybiania swym zachowaniem godności aspiranta.

2. O skreśleniu z listy aspirantów orzeka Prezydium Polskiej Akademii Nauk lub właściwy minister z własnej inicjatywy bądź na wniosek rektora szkoły wyższej (kierownika instytutu naukowego lub innej placówki naukowej) albo instytucji zatrudniającej aspiranta.

§ 21. Aspirant, który samowolnie i bez poważnej przyczyny przerywa studia lub na skutek zawinionych przez siebie zaniedbań w wypełnianiu planu studiów aspiranckich został skreślony z listy aspirantów, obowiązany jest do zwrotu zasiłków pobranych na zakup pomocy naukowych.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

130

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1954 r.

w sprawie ustalenia stawek podatku gruntowego dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1954.

Na podstawie art. 10 ust. 2, 3 i 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215 i z 1954 r. Nr 32, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych z wyjątkiem wymienionych w § 3 pkt 2 lit. i) i j) ustala się w stosunku do ich podstawy opodatkowania następujące ruchome stawki podatkowe:

Lp.	dla gospodarstw rolnych o podstawie opodatkowania w złotych	p o d a t e k w y n o s i							
1	do 3.200	10 groszy od każdego złotego	podstawy opodatkowania						
2	3.200 — 4.400	320 zł	i ponadto 18 groszy od każdego zł	ponad 3.200 zł					
3	4.400 — 5.500	536 zł	" " " " " "	" " " " " "					
4	5.500 — 6.600	789 zł	" " " " " "	" " " " " "					
5	6.600 — 7.700	1.097 zł	" " " " " "	" " " " " "					
6	7.700 — 8.700	1.460 zł	" " " " " "	" " " " " "					
7	8.700 — 9.900	1.840 zł	" " " " " "	" " " " " "					
8	9.900 — 11.000	2.356 zł	" " " " " "	" " " " " "					
9	11.000 — 13.200	2.884 zł	" " " " " "	" " " " " "					
10	13.200 — 15.400	4.050 zł	" " " " " "	" " " " " "					
11	15.400 — 25.300	5.414 zł	" " " " " "	" " " " " "					
12	ponad 25.300		48 groszy od każdego złotego	całkowitej podstawy opodatkowania.					

2. Podatek obliczony według ruchomych stawek, określonych w ust. 1, obniża się o 10% dla indywidualnych gospodarstw rolnych, położonych na obszarze województw koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego z wyjątkiem powiatu szczecińskiego i m. Szczecina, zielonogórskiego oraz powiatów: ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego z m. Elblągiem, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, powiatów: brzeskiego z m. Brzegiem, grodkowskiego, namysłowskiego, niemodlińskiego i nyskiego z m. Nysą województwa opolskiego, powiatów: bolesławieckiego,

bystrzyckiego, jeleniogórskiego z m. Jelenią Górą, kamiennogórskiego, kłodzkiego, lubańskiego, lubińskiego, lwóweckiego, wołowskiego i zgorzeleckiego województwa wrocławskiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

3. Członkowie zrzeszeń uprawy ziemi i członkowie sąsiedzkich grup uprawowych, z wyjątkiem wymienionych w § 3 pkt 2 lit. c), opłacają podatek według ruchomych stawek, określonych w ust. 1 i 2, ze zniżką o 30% tej części podatku, która przypada od gruntów włączonych do wspólnej uprawy; warunkiem przyznania ulgi dla członków sąsiedzkich grup uprawowych jest sporząd-

dzenie aktu zdawczo-odbiorczego z usług wykonanych przez państwowe ośrodki maszynowe na gruntach objętych wspólną uprawą.

4. Jeżeli podatnik gospodaruje na gruntach własnych i na gruntach państwowych bądź na gruntach przekazanych mu do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40), ruchome stawki podatkowe stosuje się odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów własnych i odrębnie od podstawy opodatkowania ustalonej z gruntów państwowych i przekazanych do użytkowania.

§ 2. Upoważnia się prezydja powiatowych (miejskich) rad narodowych do:

- 1) obniżania podatku gruntowego indywidualnym słabo zagospodarowanym gospodarstwom rolnym, jeżeli na podstawie opinii obywatelskiej komisji podatkowej dojdą do wniosku, że podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest dla danego gospodarstwa za wysoka w stosunku do faktycznych przychodów tego gospodarstwa; ogólna suma obniżek nie może jednak przekraczać 3% całej kwoty podatku należnego od wszystkich podatników danego powiatu (miasta);
- 2) podwyższania podatku gruntowego w granicach do 20% wymiaru podatku indywidualnym gospodarstwom rolnym, jeżeli na podstawie opinii obywatelskiej komisji podatkowej dojdą do wniosku, że podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest dla danego gospodarstwa za niska w stosunku do faktycznych przychodów gospodarstwa; ogólna suma podwyżek nie może jednak przekraczać 1% całej kwoty podatku należnego od wszystkich podatników danego powiatu (miasta).

§ 3. Ustala się stałe stawki podatkowe w następującej wysokości:

- 1) od przychodów osiąganych przez podatników podatku gruntowego z czynności furmaństwa, wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny — w wysokości 6% podstawy opodatkowania, ustalonej z tych czynności;
- 2) dla gospodarstw rolnych będących we władaniu:
 - a) rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania,
 - b) rolniczych zrzeszeń spółdzielczych — w wysokości 4,5% podstawy opodatkowania,
 - c) zespołów uprawowych, zrzeszeń uprawy ziemi i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej 3 lat bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych — w wysokości 4,5% podstawy opodatkowania,
 - d) zespołów wypasowych owiec zorganizowanych na podstawie regulaminu potwierdzonego przez

Ministerstwo Rolnictwa co do gruntów (pastwisk), które prezydja rad narodowych wydzierżawiły jako grunty będące w ich zarządzie i wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania,

- e) instytucji publiczno-prawnych, organizacji społecznych lub zawodowych oraz osób prawnych, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne sportowe i dobroczynne — w wysokości 8% podstawy opodatkowania,
- f) zakładów wychowawczych działających na podstawie przepisów o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, jak również zakładów i sierocinców, utrzymywanych przez stowarzyszenia i związki oraz instytucje i zakłady, jeżeli podlegają państwowemu nadzorowi i kontroli — w wysokości 8% podstawy opodatkowania,
- g) wspólnot gromadzkich co do gruntów użytkowanych jako pastwiska — w wysokości 8% podstawy opodatkowania,
- h) osób fizycznych co do gruntów stanowiących współwłasność a użytkowanych jako hale wypasowe oraz co do gruntów wchodzących w skład tzw. gmin urbarialnych — w wysokości 8% podstawy opodatkowania,
- i) osób fizycznych i prawnych co do pozostawionych w dotychczasowym gospodarowaniu gruntów, o które pomniejszono nadane im gospodarstwa w drodze regulacji — w wysokości 8% podstawy opodatkowania, przypadającej z tych gruntów,
- j) osób fizycznych co do gruntów położonych na obszarze Ziemi Odzyskanych i powiatów: bielskiego i suwalskiego województwa białostockiego, powiatów: białskiego, hrubieszowskiego, tomaszowskiego i włodawskiego województwa lubelskiego oraz powiatów: gorlickiego, lubaczowskiego, leskiego, przemyskiego i sanockiego województwa rzeszowskiego, przydzielonych na podstawie umowy zawartej z prezydium gminnej rady narodowej na okres co najmniej 3 lat w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych — w wysokości 8% podstawy opodatkowania.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru podatku gruntowego za rok 1954.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz